

“मीठे बच्चे- सेवाको नयाँ-नयाँ युक्ति निकाल्दै गर। विश्वलाई दैवी स्वराज्य बनाउन बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बना।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ स्मृति दिलाएर एउटा आशा राख्नुहुन्छ?

उत्तर:- बाबाले स्मृति दिलाउनुहुन्छ- बच्चे, तिमी कल्प-कल्प मायाजित जगतजित बनेका छौ। तिमीले माता-पिताको तख्तमाथि विजय प्राप्त गरेका छौ। त्यसैले अब तिमी मायाका तुफानहरू सँग डराउनु छैन। कहिल्यै पनि मायाको वश भएर कुल कलंकित नबन। यी वृद्ध बाबाको दाहीको लाज राख। बाबाको नाम बदनाम हुने कुनै काम नहोस्। योगबलले विकारहरूलाई भगाउँदै जाऊ, बाबा समान निराकारी, निरहंकारी बन।

गीत:- दर पर आये हैं कसम ले के...

ओम् शान्ति। बेहदका बाबाबाट बच्चाहरूलाई अवश्य प्यार मिल्छ, यो प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूलाई राम्रो सँग थाहा भइसकेको छ। जसरी हदका लौकिक बुवाले आफूले रचेका बच्चाहरूलाई प्यार गर्नुहुन्छ। राम्रो सँग सम्हाल गर्नुहुन्छ, आफ्नो कुलको वृद्धि होस् भनेर उनीहरूको सेवा गर्नुहुन्छ। भक्तिमार्गमा पनि बेहदका बाबालाई सबैले याद गर्छन्। अवश्य पनि कुनै न कुनै समय बाबा सँग मिल्ने कुरा हुन्छ। यहाँ पनि बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी पिता पनि हुँ, शिक्षा दिनेवाला पनि हुँ अर्थात् ड्रामाको आदि, मध्य, अन्त्यको नलेज दिनेवाला पनि हुँ। यसलाई नै ज्ञान भनिन्छ। बाँकी शास्त्रहरूमा भक्तिमार्गको ज्ञान छ। त्यसबाट कुनै मुक्ति जीवन मुक्ति मिल्न सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- सबैको मुक्ति जीवन मुक्ति दाता म हुँ। मलाई नै मुक्ति जीवन मुक्ति दिनको लागि आउनु पर्छ। त्यसैले कल्प-कल्प, कल्पको संगममा मलाई नै आउनु पर्छ। ड्रामा अनुसार माया ५ विकारले तिमीलाई दुःखी बनाउँछ। तिमीलाई थाहा छ- अब दुःखका पहाड खस्नेछन्। विनाश हुनु छ। त्यस समयमा अनाहकमा रगत बग्ने खेल हुनेछ। कति रगतका नदीहरू बग्नेछन्, सत्ययुगमा फेरि घिउका नदीहरू बग्नेछन्। जब रगतका नदीहरू बग्नेछन् फेरि त्यसै समयमा हाहाकार हुन्छ। धेरै दुःखी हुन्छन्। अब बच्चाहरूलाई राम्रो सँग बाबाको सेवा पनि बढाउनु छ। तिमी सहयोगीहरूद्वारा नै विश्व स्वर्ग बन्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी सिकीलधे ब्राह्मण कुल भूषण बच्चाहरूले नै विश्वलाई पुनः दैवी स्वराज्य बनाउँछौं। बाबाबाट दैवी स्वराज्यको वर्सा लिन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू सेवाका युक्तिहरू निकाल्दै गर। बाबाको पनि त ख्याल चल्छ नि। यसैलाई स्वदर्शन चक्र भनिन्छ। यो धेरै राम्रो कुरा हो, यसबाट तिमीले धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छौ। यो राजधानी स्थापना गर्न अथवा विश्वलाई रावण राज्यबाट बदलेर राम राज्य स्थापना गर्न केही खर्च लाग्दैन। तिमी हौ नन-भाइलेन्स, अहिंसक। तिमी सर्व गुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी, अहिंसा परमोधर्म वाला बन्छौ।

तिमीले भन्दछौ- हामीले बाबाको सहयोगी बनेर विश्वलाई हीरा जस्तो बनाउनु छ। कल्प-कल्प हामी यो सेवा गरि नै रहन्छौं। अहिले हामी ईश्वरीय सेवामा छौं। ईश्वरीय विद्यार्थी पनि हौं, ईश्वरीय बच्चा पनि हौं। हामीमाथि धेरै ठूलो जिम्मेवारी छ। जो बच्चा बन्छन् उनीहरूमाथि जिम्मेवारी पनि रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- खबरदार रहनु, कुनै भूलचुक नगर। बाबा किसिम-किसिमको सेवा बताउनुहुन्छ। सबै आत्माहरूलाई बेहदका बाबाबाट वर्सा लिने बाटो कसरी बताउने? सम्झाइन्छ- यो वर्सा त २१ जन्म सत्ययुगको जन्म-

२०७५ जेष्ठ ३१ बिहीबार १४-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

सिद्ध अधिकार हो। सत्ययुगी दैवी स्वराज्य तिप्रो ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार हो। बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला। पुरुषार्थ यहाँ गर्नु छ। यस्तो होइन— सत्ययुगमा गर्नेछौं। बाबाले सम्झाउनु पर्छ जसबाट सबै बच्चाहरूले सुनून्। यो गोला हो स्वदर्शन चक्र, यसलाई फलामे पातामा ठूलो-ठूलो बनाउन लगाएर मुख्य-मुख्य स्थानहरूमा राख। तल सबैकुरा लेखिएको होस्। देख्नेहरूले बुझ्ने छन्— यो त ठीक कुरा हो। समय नजिकिदै जान्छ। सबैको दिलमा आउँछ— अब वास्तवमा सत्ययुग नजिक छ। समय समयमा बच्चाहरूलाई सेवाको लागि राय दिइरहनु हुन्छ। यस्तो गन्यौ भने सेवा बढ्छ। हरेकले आफ्नो घरमा पनि यो बोर्ड लगाऊ। शिवबाबाको चित्र पनि होस्, उहाँ हुनुहुन्छ गीताका भगवान। फेरि लेखिएको होस्— दैवी स्वराज्य तपाईंको जन्मसिद्ध अधिकार हो। हरेकले आफ्नो घरमा बोर्ड लगाओस्। तिमी त ज्ञानगंगा हौ नि। बोर्डलाई देखेर धेरै आउँछन्। उनीहरूलाई सम्झाउनु छ— उहाँ निराकार सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ। हामी सबै भाइ-भाइ हौं। हामी उहाँ बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। पछि गएर धेरै धुमधाम हुनेछ— उही भगवान आउनु भएको छ। नाम त छ ब्रह्माकुमार-कुमारी। शिवबाबाको पनि नाम छ। पछि गएर मानिसहरूले बुझ्ने छन्— राजधानी त अवश्य पनि स्थापना हुन्छ। यज्ञमा विघ्न पर्छ किनकि राजा-रानी त कोही पनि छैन। प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ। कसैलाई सम्झायो र उसले ब्रह्माकुमारीहरूको पक्ष लियो भने पनि हंगामा गर्छन्। सबै धर्म मिलेर एक हौं भन्ने सम्झन्छन्। अब जो भिन्न-भिन्न धर्म छन्, तिनीहरू एक कसरी हुन सक्छन्! स्वयं भन्छन्— हामी कुनै धर्मलाई मान्दैनौं। आफ्नो धर्मलाई भुल्नु यो पनि ड्रामा हो। अरू धर्महरू स्थापना हुँदा देवी-देवता धर्म प्रायः लोप हुन्छ। त्यसैले सबैले आफूलाई हिन्दू भनिदिन्छन्। देवता धर्म लोप भएको छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— फेरि म देवी-देवता धर्म स्थापना गर्न आएको छु। अनेक धर्मको विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। बाँकी कति समय पर्खिन्छन्। आपत्ति पनि आउँछ। मनुष्यहरू त भन्छन्— सत्ययुग आउन लाखौं वर्ष छ। तिमीलाई थाहा छ— आज नर्कमा छौं भोलि स्वर्गमा जानेछौं। हामी आत्माहरू दौडिरहेका छौं। अब हाम्रो ८४ जन्म पूरा हुन्छ। दुःखको पार्ट पूरा हुन्छ। भयो, बाबा अब हामी आयौं कि आयौं। यो अन्तिम जन्म हो। बाबा साजन आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ— अब पवित्र दुनियाँको लायक बन्यौ भने साथ लिएर जानेछु। योगबाट लायक बनेनौ भने सजाय खानेछौ। फेरि पद पनि कम हुन्छ। कुरा त धेरै सहज छ। बेहदको पिताबाट बेहदको सुख मिल्छ। त्यसैले बेहदको बाबा र बेहदको सुखको वर्सालाई याद गर्नु छ। जति सक्दो याद गर, जति याद गर्छौं त्यसै अनुसारको पद मिल्छ। आठ घण्टा अवश्य याद गर्नु छ। पुरुषार्थ गर्नु छ। यो पनि थाहा हुन्छ— कल्प पहिले जस्तै बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नेछन्। परमप्रिय बाबाबाट वर्सा लिनको लागि कसले कति पुरुषार्थ गर्छन्— यसलाई साक्षी भएर हेरिन्छ। कल्प-कल्पान्तर उनीहरू नै वर्सा लिने अधिकारी बन्छन्।

बाबाले स्वर्गको लागि राजयोग सिकाउनु भएको छ। लौकिक पिताले पनि बच्चाहरूको कति सम्हाल गर्छन्! बेहदका पिताले पनि कति सम्हाल गर्नु पर्छ। मायाले धेरै हैरान पार्छ, बिरामी बनाइदिन्छ। फेरि बाबा आएर औषधी दिनुहुन्छ। यो हो सञ्जीवनी बुटी। बाँकी कुनै पहाडको बुटी हनुमानले ल्याएको होइन। केवल बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। बाबालाई याद नगरेसम्म वर्सालाई याद गर्न सकिँदैन। अब भक्तिमार्ग अर्थात् ब्रह्माको रात पूरा हुन्छ। फेरि बाबा आएर दिन स्थापना गर्नुहुन्छ। आधा कल्प हुन्छ ब्रह्माको दिन, आधा कल्प हुन्छ ब्रह्माको रात। घोर अँध्यारो छ नि। बच्चीहरूले घरीघरी बसेर सम्झाउने हो भने लौकिक-

पारलौकिक माता-पितालाई राम्ररी प्रत्यक्ष गर्नेछन्। पिता रचयिताको काम हो- स्त्री, बच्चा आदिलाई आफ्नो साथी बनाउनु। आफ्नो रचनालाई पनि बाटो देखाउनु छ। काम चिताको सौदा बदलेर ज्ञान चितामा बस्नु छ। यी बोर्डहरू धेरै राम्रो बन्न सक्छन्। बाबालाई त धेरै ख्याल चल्छ। बाबा निराकार, निरहंकारी हुनुहुन्छ। कसरी बसेर बच्चाहरूको पालना गर्नुहुन्छ। भनिन्छ पनि- बाटो हिंड्दा-हिंड्दै ब्राह्मण फँस्यो। यसरी प्रवेश गर्नुहुन्छ, म ब्रह्मा बनेर फेरि श्री नारायण बन्छु, यो कुरा बाबालाई कहाँ थाहा थियो र? कति गाली खाए! बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो भन्दा पनि मेरो बढी ग्लानि गर्छन्। तिमीलाई त बढीमा एउटा-दुइटा गाली दिन्छन् मलाई त ढुङ्गा-माटोमा राखिदिन्छन्। मेरो कति निन्दा गरेका छन्! राज्य-भाग्य पाउनु छ, गाली खायो त के ठूलो कुरा भयो। मलाई त आधा कल्प देखि गाली दिइरहन्छन्। यो पनि ड्रामाको खेल बनेको छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, म यिनमा आएको छु। यिनको दाहीको केही त ख्याल राख। यिनको दाही सो उहाँको। अब कुनै कलंक लगाउनु छैन। विकारहरूलाई योगबलले भगाउँदै जाऊ। कल्प-कल्प तिमी मायामाथि विजय प्राप्त गरेर जगतजित बन्दै आएका छौ। स्वर्गको मालिक प्रजा पनि बन्छ। तर पुरुषार्थ गरेर माता-पिताको तख्तलाई जित। यो हो नै राजयोग। बाबा जानुहुन्छ- यी मम्मा-बाबा पहिलो नम्बरमा आउँछन्। मम्मा कुमारी कन्या, यी हुन् अधरकुमार। घरमा बच्चाहरूले यस्तो कुनै काम गर्छन् भने बुवाले भन्छन्- मेरो दाहीको लाज राख। नाम बदनाम नगर। राम्रो सँग घर-घरमा बोर्ड लगाइएको होस्- आएर बेहदका बाबाबाट वर्सा लेऊ। राजाहरू, संन्यासीहरू पछि गएर जाग्नेछन्। दिन-प्रतिदिन तिमी पनि तीक्ष्ण हुँदै जान्छौ। शक्ति मिल्दै जान्छ। देख्छौ- विनाश सामुन्ने खडा छ, लडाइँ लागिरहेको छ। यो हो रुद्र-ज्ञान यज्ञ। हामी ब्राह्मण हौं। ब्राह्मणबाट फेरि देवता बन्छौं। जति पुरुषार्थ गर्छौं त्यति उच्च पद पाउनेछौं। दिन-प्रतिदिन धेरै सहज हुँदै जान्छ। बाबाको रूप पनि त सम्झाइएको छ। उहाँ स्टार हुनुहुन्छ। तर नयाँलाई सुरुमा नै यो बताउनु हुँदैन। जब राम्रो सँग बुझ्छन्, सोध्नेछन्- यति ठूलो रूप छ? तब सम्झाउनु पर्छ। यो साक्षात्कार त धेरैलाई हुन्छ। तर अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। जसरी आत्मा चम्किरहेको तारा जस्तै छ, त्यस्तै बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई पनि परमपिता परम-आत्मा भनिन्छ। त्यसैले परमात्मा हुनुभयो। उहाँ यिनमा आउनुहुन्छ। आएर नजिकै बस्नुहुन्छ। गुरुको नजिकै शिष्य बस्छन् नि। उहाँले तिमी बच्चाहरूलाई सिकाउनुहुन्छ। यी पनि नजिकै रहन्छन्। बापदादा कम्बाइन्ड हुनुहुन्छ। सूक्ष्म रहस्य छ। यति कसैले सोध्दछ भने सम्झाउनु पर्छ। नत्र अरू बेला बाबा-बाबा भन्दै गर। बाबा स्वर्गको लागि राजयोग सिकाउनुहुन्छ। यो त बच्चाहरूलाई थाहा छ- अहिलेसम्म जे बित्यो सो ड्रामा। विघ्न त परि नै रहन्छन्। बच्चाहरूलाई पनि मायाले धेरै जोड सँग तुफानमा ल्याउँछ। तर हात छोड्नु हुँदैन। माया अजिङ्गर हो। राम्रा-राम्रा प्यारा-प्यारा बच्चाहरूलाई पनि खाइदिन्छ। कल्प पहिले पनि भएको थियो। जो तीक्ष्ण विशाल बुद्धि बच्चाहरू छन् उनीहरूले हरेक कुरालाई बुझ्न सक्छन्। विचार सागर मन्थन गर्छन्- म यसरी-यसरी कसैलाई सम्झाउने छु दान गर्नेछु। बाबा रूप-वसन्त हुनुहुन्छ। तिमी पनि रूप-वसन्त हौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म स्टार हुँ, ममा यो पार्ट भरिएको छ। हरेक आत्मामा पार्ट भरिएको छ। यी कुरा विज्ञानमा घमण्ड गर्नेले बुझ्न सक्दैनन्। त्यो रिकर्ड त च्यातिन, टुट्न-फुट्न सक्छ। यो आत्मा स्टार अविनाशी छ जसमा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। यसको कहिले पनि अन्त्य हुँदैन। अन्त्य छैन भने आदि पनि छैन, चलि नै रहन्छ। यो ड्रामाको रहस्यलाई

२०७५ जेष्ठ ३१ बिहीबार १४-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 पनि तिमीले बुझेका छौ। तिमी हौ अन्धाको लट्ठी। उनीहरूलाई बाटो देखाउनु छ। अहिले सबैको वानप्रस्थ
 अवस्था छ। वाणीभन्दा पर जानु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म सबैलाई लिएर जान्छु, त्यसैले जति सक्छौ
 बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। यसलाई रूहानी यात्रा भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— हे यात्री
 बच्चाहरू, नथाक। बाबा र रचनालाई याद गर्नु छ। रचनाको मालिक बन्नु छ। यो त अति सहज छ। सदैव
 शिवबाबालाई याद गरिराख। मोटर चलाउँदा पनि बुद्धिको योग कहाँ रहनु पर्छ? बाबा आफ्नो उदाहरण
 बताउँछन्— म नारायणको पूजा गर्न बस्दा बुद्धि अरु तर्फ जान्थ्यो। फेरि आफैँलाई थप्पड लगाउँथे। अहिले
 पनि बुद्धि दौडिन्छ। पुरुषार्थ गर्दै-गर्दै उहाँको यादमा शरीर छोड्नु छ। मनुष्य भक्ति गर्छन्— कृष्णको यादमा
 हामीले शरीर छोड्यौं भने कृष्णपुरी पुग्नेछौं। तर कृष्ण त सबैका पिता होइनन्। बाबा सबैका एक हुनुहुन्छ।
 सबैका सद्गति दाता राम, बाबाले नै आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। मुक्ति त सबैलाई मिल्छ नै। फेरि जति
 पनि आउँछन् पहिले उनीहरूले अवश्य पनि सुख देख्नु छ। नयाँ आत्मा माथिबाट आउँछ त्यसैले उसको
 मान हुन्छ। चाहे जो सुकैमा प्रवेश गरे पनि उसको नाम प्रख्यात हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ—
 राजधानी स्थापना भइरहेको छ। हामी नै देवी-देवता बनिरहेका छौं। तिमी ब्राह्मणहरू मात्र संगमयुगमा छौ
 बाँकी सबै कलियुगमा छन्। यहाँ आउनेहरूले मान्दै जान्छन्— अवश्य पनि यो कलियुगको अन्त्य हो।
 दुनियाँ बदलिइरहेको छ। यसैकारण यो महाभारी महाभारतको लडाइँ हो। तिमीहरूद्वारा सबैलाई ज्ञान
 मिल्छ। माताहरूलाई माथि उठाउन बाबा आउनुहुन्छ किनभने माताहरूमाथि धेरै अत्याचार हुन्छ। अच्छा!
 मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
 रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हरेकको पुरुषार्थलाई साक्षी भएर हेर्दै, स्वयं ८ घण्टा बाबाको यादमा रहने अभ्यास गर्नु छ।
- २) बाबा समान रूप वसन्त बनेर विचार सागर मन्थन गरेर ज्ञान दान दिनु छ। अन्धाको लट्ठी बन्नु छ।

वरदानः— अल्पकालको संस्कारलाई अनादि संस्कारद्वारा परिवर्तन गर्ने वरदानी महादानी भव

अल्पकालको संस्कारले जो नचाहेर पनि बोल र कर्म गराइरहेको हुन्छ, त्यसैले भन्छौ मेरो
 भाव थिएन, मेरो लक्ष्य थिएन तर भयो। कतिले भन्छन् मैले क्रोध गर्दिनँ तर मेरो बोल्ने संस्कार
 नै यस्तो छ...। यो अल्पकालको संस्कारले पनि लाचार बनाइदिन्छ। अब यी संस्कारलाई
 अनादि संस्कारद्वारा परिवर्तन गर। आत्माको अनादि असली संस्कार हो सदा सम्पन्न, सदा
 वरदानी र महादानी।

स्लोगनः— परिस्थिति रूपी पहाडलाई उड्ती कलाको पुरुषार्थद्वारा पार गर्नु नै उड्ता योगी बन्नु हो।